

Østfronten. Tiekvin øst for Leningrad er rømmet av russerne. Tyskerne holder fortsatt sitt voldsomme press på Moskva. De har hatt litt framgang. De fikk i midten av forrige uke drevet inn en kile i de russiske forsvarselinjer, men russerne erobret straks igjen noen punkter. Sovjet-troppene har gått til sterke motangrep over en bred front - særlig vest for hovedstaden. Der har de også tatt igjen 20 landsbyer. Tyskerne måtte gjøre helomvendning, og tapte 4000 menn på en dag. Nyhetene i dag sier at tyskerne ikke har klart å bryte igjen-
nom på noe punkt.

Enda bedre nyheter kommer fra Sørfronten. Tyskerne ble først drevet 8 km tilbake i Donetsområdet. Så tok russerne igjen Rostov (Lørdag). Det er ikke for mye å si at tyskerne befinner seg på fullt tilbaketog i Syd-Russland. Før de forlot Rostov ble sivilbefolkningen slaktet ned, så det lå strødd med lik i gatene. Russerne gikk fram 30 km. på to dager. Det tyske hovedkvarter er blitt flyttet til Mariopol, 30 km. lenger mot vest. Store mengder krigsmateriell er blitt etterlatt av tyskerne under tilbaketøget. 5000 tyske soldater mistet livet på tre dager. Bl.a. er den 6., 14. og 16. tankdivisjon, samt den 60. panserdivisjon og Viken Bataljon av S.S. Nordland fullstendig tilintetgjort. Vi kan ikke dy oss for å ta et lite klipp fra dagens Aftenposten: Besettestroppene rømmer nå etter ordre det indre byområde for hensynsløst å gjennomføre de nødvendige gjengjeldelsesforholdsregler mot befolkningen, som i strid med folkeretten har deltatt i kampen. - - Denne ulovlige kampfremgang førte til at besettestroppene fikk ordre om å rømme de indre bydeler. Bolsjevikkene vil nå kanskje sende ut melding om at de har tilbakeerobret Rostov. Dette er imidlertid helt feilaktig, osv. osv. Stakkars tyskere! Er russerne så slemme med dere at de ikke engang overholder folkeretten.

Libya. For å avlaste hovedfronten sendte tyskerne en kolonne mot den egyptiske grense. Den er blitt angrepet ustanselig, og er fullstendig splittet. De britiske styrker som oppnådde kontakt med hverandre syd-øst for Tobruk, kjemper seg vestover tross besluttet motstand. Et voldsomt slag raser øst og vest for Sidi Reseg. De tyske og italienske panserstyrker her har fått en sørgelig medfart. Søndag meldtes at de britiske styrker var nådd fram til havet ved bukta sønnenfor Bengasi. Dermed har de avskåret fiendens viktigste sambandslinje mot vest. London Radio i dag sier: I Libya forsøker fiendens panserstyrker fortvilet å komme seg klar av den britiske ring, men uten hell. Den tyske general von Rudenstein er tatt til fange. Den britiske panserkolonne har avskåret forsyningsruten til Tripolis, langt bak fiendens baktropp.

Fra Ankara meldes at tyskerne trekker sammen sine styrker ved Saloniki, for å forsøke å få dem over til Libya.

Etiopia. Garnisonen i Gondar, som bestod av 10,000 italienere, har overgitt seg. Det var det siste italienske støttepunkt i Etiopia.

U.S.A. Situasjonen i det fjerne østen er meget spent. Både amerikanerne og britene øker sine militære forholdsregler. Mulighetene for en ordning mellom De Forente Stater og Japan vinner hurtig. De Forente Stater har på det kraftigste fordømt Finnlands holdning.

Fronten til leseren: En skal aldri diskutere grunnene til at folk blir satt i fengsel. Det kan gi Gestapo og naziene nyttige vink. Enda mindre må en komme med uttalelser som: Jeg skjønner ikke at ikke han er satt inn. Slike uttalelser er selvsagt den høyeste ros en kan oppnå i disse tider. Men det er en farlig ros. Det har brakt mer enn en god nordmann innenfor murene. Og det var vel ikke hensikten?

Når kommer invasjonen? Det mest brennende spørsmål mann og mann imellom er: Når kommer de norske, britiske og kanadiske tropper til Norge for å befri oss fra nazistenes raseri? Noen tipper det vil skje til jul, andre i februar o.s.v. En nøktern vurdering vil si Dem omtrent følgende:

Englands flyvåpen er først nylig nådd opp på høyde med det tyske. Tar en med i beregningen at England hittil har mottatt forholdsvis få fly fra U.S.A., som nå produserer mer enn 2000 i måneden, og at de tyske flytapene på Østfronten stadig er ganske store, blir resultatet at England i løpet av få måneder vil bli overlegent i luften.

Når det gjelder panservåpnet, har derimot utviklingen gått langsommere. Her har tyskerne tross tapene i øst en klar overlegenhet, og den amerikanske produksjon er enda ikke kommet ordentlig i gang. Det trengs sikkert et halvt år til å rette på styrkeforholdet her. Situasjonen vil da om et halvt år bli: Engelsk overlegenhet til sjøs og i luften - så stor at den sikrer en hver troppeflytning, - og en ikke særlig stor, men velutdannet arme med en utrustning som er jevnbyrdig med den tyske. Tyskland vil ha krigstrette tropper, en krigsindustri i forfall, en farlig mangel på råstoffer, først og fremst olje, og millioner av undertrykte som brenner etter å få gevær i hånd. Å tro på invasjon før jul er å lytte til nazirykter. Å tro på invasjon i februar er upraktisk optimisme. Å tro på invasjon om et halvt år er optimistisk.

"Frontens" tips: Ingen invasjon før til høsten.
Vi kan vente. Vi hender oss i motgang.

Tyskernes opptreden i okkuperte land. Nazihordene har ikke gjort seg avholdt i Norge. Men tross alt er vi jo deres ariske brødre og blir tatt på med silkehansker i forhold til andre nasjoner. I følge oppgaver fra den serbiske regjering i London er 3000 gisler blitt skutt i Jugoslavia, bortsett fra alle dem som er direkte anklaget for delaktighet i det store opprøret der nede. Ytterligere 1500 fremtredende personligheter er blitt satt fast som gisler de siste ukene. Opprøret har tatt et veldig omfang. Et stort sammenhengende område av fjellene i Bosnia, Montenegro og Makedonia er under full kontroll av opprørskarene som ledes av oberst Mihailovitsj. Selv bruk av stukas og tanks har ikke nyttet noe her. Derfor er tyskernes fornemste kampmetode her å skyte gisler. Kampenes voldsomhet framgår av en offisiell tysk melding om at 900 tyskere falt på denne fronten bare i uken 2 - 3 nov. Den 15. nov. ble en tysk avdeling på 320 mann angrepet sør for Nisj og utslettet til siste mann. Enda verre går det for seg i Dalmatia, som kontrolleres av italienerne. Flere italienske divisjoner er gått til grunne oppe i fjellene. Italienerne tar hevn i Kroatia, hvor de ved hjelp av de kroatiske terrorstene driver en terror som sakner sidestykke i vår tid. Landsbyer brennes av, og befolkningen slaktes ned til siste barn.

Tsjekkerne kamp er disiplinert og uprovoserende, og den passive sabotasjen er så effektiv at okkupasjonsmyndighetene hele tiden har rent hodet mot muren. Det er ikke lenger mulig å gi noen sikre tall på dødsdommene, men tallet nærmer seg sterkt tusen. Det mest uhyggelige ved tyskernes framgangsmåte er at de utelukkende benytter dødsdommer. Det idømmes praktisk talt ingen fenselsstraffer uansett hva anklagen går ut på.

Om det som foregår i Polen vet vi enda mindre. Herfra kommer ikke en eneste offisiell meddelelse. Men så meget er i hvert fall på det rene at terroren i Polen overgår alt hva der er skjedd i noe annet land, Kroatia medregnet. De eneste steder det står enda verre til er de okkuperte områdene av Sovjet-Samveldet. Her gjør ikke tyskerne noe som helst forsøk på å etablere lov og rett. Befolkningen jages vekk fra hjemmene, fratras alt de eier, og fangene sables ned i tusenvis med maskingeværer.